

[Socialministeren.]

fra 1924, og man skal op til 200, er det et Tillæg paa 25 pCt., man tilstræber; for Meningen maa være, at Sværskadetillæggene skal forhøjes i samme Forhold som Grundbeløbene er forhøjet siden 1924.

Paa den anden Side gaar Lovforslaget paa to Punkter videre end Foreningens Andragende. For det første har vi taget Hjælpeløshedstillæggene med, saa at ogsaa disse prisreguleres, og dernæst har vi ment, at Reguleringen bør være varig, saa længe Prisniveauet ligger over det, der fandtes i 1924.

I Overensstemmelse hermed har man formuleret Ændringen til § 31. Der gives herefter til Sværskade- og Hjælpeløshedstillæggene et Prisreguleringstillæg paa 3 pCt. for hver Gang, Grundbeløbene faar et Dyrtdstillæg paa 5 pCt. Matematisk skulde dette Tillæg ganske vist gives i Portioner paa $3\frac{1}{8}$ pCt., hver Gang Tillægget til Grundbeløbene steg 5 pCt., men af praktiske Grunde har vi ment at maatte nøjes med Portioner paa 3 pCt. Til Genæld følger Tillægget stadig Tillæggene til Grundbeløbene, medens Foreningen blot havde tænkt sig at faa en Forhøjelse i Øjeblikket.

Krigsinvalideforeningen har dernæst anmodet om en Lempelse i den Bestemmelse i Loven, der gaar ud paa, at der skal ske et Fradrag for Invalider, der pensioneres. Den gældende Bestemmelse medfører, at en Krigsinvalid, der har faaet en Stilling under Staten med en forholdsvis ringe Løn, kan blive ret ufordelagtigt stillet, naar han gaar af med Pension, og det er næppe rimeligt at opretholde en Bestemmelse, der medfører noget saadant. Invalideforeningen vil helst have Fradragsbestemmelsen helt ophævet, men dette Forslag er dog for vidtgaende. Derimod vil det være rimeligt, at man fastsætter en bestemt Grænse for, hvor langt Forsørgelsen kan gaa ned paa Grund af Fradraget, og det foreslaas derfor, at Lovens § 10, Stk. 1, ændres saaledes, at ingen Forsørgelse kan nedsættes til under Halvdelen.

Endelig har Invalideforeningen anmodet om, at der maa blive indført en Forbedring for de Krigsinvalider, der faar Alders- eller Invaliderende, Forsørgelsens Størrelse vil nemlig ofte medføre, at de paagældende bliver helt afskaaret fra Renten. Nu er det næppe rimeligt at give baade fuld Invalidforsørgelse og fuld Rente, men paa den anden Side vil det nok være rigtigt, at man tillader, at der

ses bort fra en Del af den Forsørgelse, Invaliderne oppebærer.

Om dette Spørgsmaal har Ministeriet ogsaa forhandlet med de sønderjyske Amtmænd, og de har sluttet sig til et Forslag om, at Invalidforsørgelsen ved Alders- og Invaliderentens Beregning sidestilles med Indtægter i Form af Pension og Legat, saaledes at der kan bortses fra et Beløb paa indtil 200 Kr. ved Rentens Fastsættelse. I Overensstemmelse hermed er der stillet Forslag om en ny Paragraf efter § 42.

Foruden disse Ændringer, som Krigsinvalideforeningen har taget Initiativet til, stilles der Forslag om en Supplering af Lovens § 32. Denne Bestemmelse tilsigtede at undgaa visse Tilfælde af Dobbeltforsørgelse, men den har ikke vist sig helt fyldestgørende i Praksis. Forslaget gaar ud paa, at Paragraffen kommer til at svare til Folkeforsikringslovens § 53, der er Hovedbestemmelsen paa dette Omraade.

Jeg gaar ud fra, at Rigsdagen som sædvanlig vil tage det videst mulige Hensyn til de sønderjyske Krigsinvalider, som den altid har omfattet med den største Sympati, og idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, skal jeg anmode om, at det i dette høje Ting maa blive underkastet en velvillig og forhaabentlig hurtig Behandling.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte *Forslag til Lov om Forlængelse af den midlertidige Ændring af 30. Maj 1940 i Ulykkesforsikringsloven.*

Loven af 30. Maj 1940, der udløber den 31. Marts i Aar, undtager som bekendt Krigsulykker fra den lovpligtige Ulykkesforsikrings Omraade, bortset fra visse ganske særlige Tilfælde. En egentlig Forsikring mod Krigsulykker er hele Befolkningens Sag, og den er ordnet ved særlig Lovgivning, nemlig ved Krigsulykkesforsikringsloven, som senest er ændret ved Lov af 28. November 1942. De Forhold, som har medført Loven af 30. Maj 1940, foreligger stadig, og Loven foreslaas derfor forlænget indtil 31. Marts 1944, dog saaledes, at den ved kgl. Anordning skal kunne sættes ud af Kraft inden dette Tidspunkt.

Idet jeg henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, anmoder jeg det høje Ting om, at Lovforslaget maa blive underkastet en hurtig og velvillig Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.